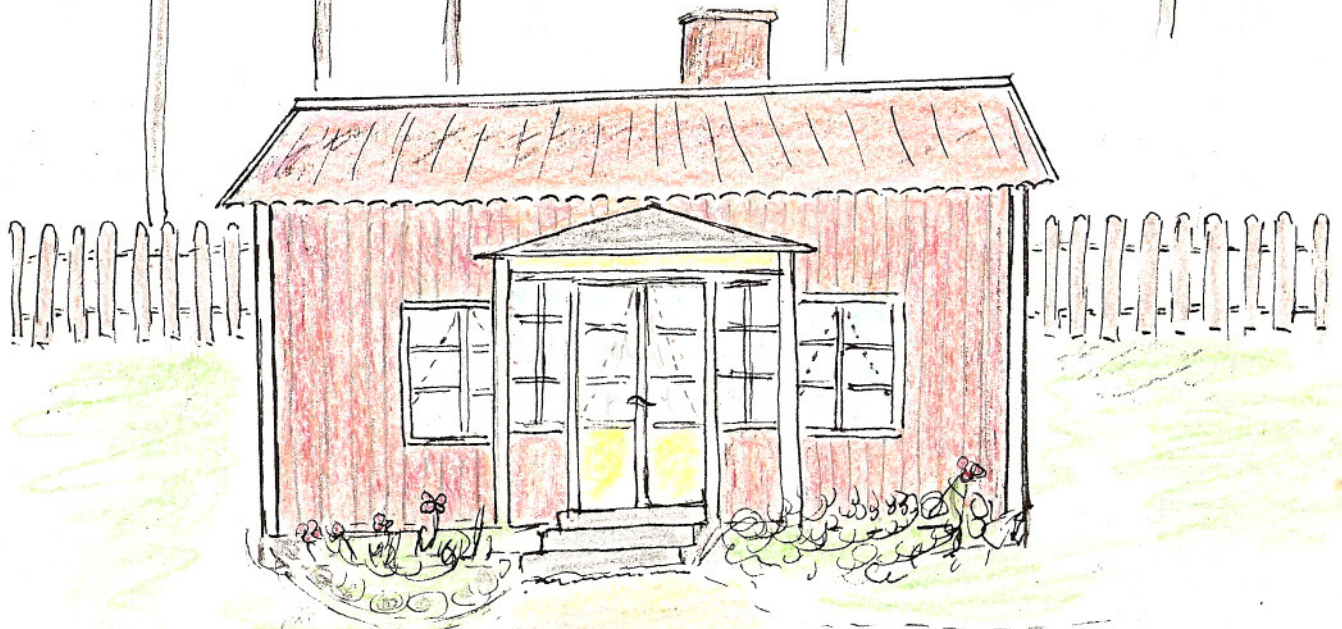

GAMMELFARFAR

Stugan på tallåsen i Heby som jag kan minnas den.

S O L N A - 1988

I DENNA MAPP HAR JAG SAMLAT LITE UPPGIFTER OM VÅR
HÄRKOMST. SAMT ÄVEN FÖRSÖKT ATT I NÅGON MÅN ÅTERGE EN
DEL PERSONLIGA MINNEN FRÅN MIN BARNDOM. JAG HAR GJORT
SÅ GOTT JAG KUNNAT FÖR ATT DET SOM HÄR BERÄTTAS, SKALL
VARA SÅ RÄTT OCH RIKTIGT SOM MÖJLIGT.

Ha överseende med min Svenska och de stavfel som
Du hittar. Det är inte så lätt när man som jag lider
av läs och skrivsvårigheter. Jag är vad man brukar
kalla för ordblind.

Med en vänlig Hälsning

Sigge

S l ä k t e n B r a s k

Släktgrenen Brask bildades när Soldaten Johan Erik Brask f. 1830 ingår giftermål med Stina Brita Gustafdotter Kellman f. 1827, dotter till Maria Ersdotter som i sin tur är dotter till Häradsdomaren Erik Larsson i Lund f. 1746. Familjen är som följer:

Ulfsbo i Broddbo, Sala s:n och Ulfsbo, Enåker s:n.

Soldaten n:r 89 vid Väsby kompani, Västmanlands regemente
Johan Erik Jansson Brask f. 17/2 1830 i Bromma för. Sth. län.
Död 6/7 och begr. 14/7 i Enåker.

Hustru Stina Brita Gustafsdotter Kellman f. 24/7 1827 i Enåker.
Död 27/11 och berg. 8/12 1917 / i Västerås / ?

Son	Johan Gustaf	f. 19/11	1853	i Sala landsförs.
Dotter	Anna Maria	f. 9/8	1855	-"- -"
Son	Anders Erik	f. 10/4	1858	-"- -"
Son	Adolf Johan	f. 3/7	1860	i Enåker.
Dotter	Johanna	f. 1/10	1862	-"-
Son	Johan Olof	f. 28/11	1864	-"- Död som ung.
Dotter	Emma Christina	f. 13/11	1866	-"-

Om soldaten Brasks härkomst se i det följande vad är sagt om Boglösasläkten. Men först några bevarade uppgifter om familjen.

Vi veta inte mycket om Brask förrän han sitter med familj i rotetorpet Ulfsbo i Broddbo, som numera är inkorporerat med Sala stad men som vid denna tiden alltjämt låg inom Sala sockens gränser. Han tjänade alltjämt för roten sedan han flyttat till Enåker. Han fick jord och timmer av svågern Jan Gustafsson och byggde så sig ett eget hem och kallade även detta för Ulfsbo där han också avled. Familjen flyttade till Enåker strax efter sonen Anders Eriks födelse 10/4 1858, och därvid kom sonen att bli döpt i den senare socknen. Johan Brask var, sägs det, en mycket gudfruktig och arbetsam man. Men han var även lättsam till humöret och spelade ibland över, varvid hans hustru Stina Brita påminde honom: "Du skall komma ihåg vad du är kommen av för folk". Hon hänsyftade då säkerligen på det rykte om att han skulle vara son till konung Oskar I men vid den tiden han ännu blott var kronprins. Men mer om detta i det följande. Vi veta inte mycket om soldaten Brasks förehavande före det han bosätter sig på roten i Sala socken, men en anteckning i husf.lig. säger att han "Ankom -52 från Kila" och ser vi sedan att hans fadder vid dop av sonen Johan Gustaf år 1853 han har svågern Jan Gustafsson i Jungfrubo, Kila socken som fadder /samme man som sedan gav honom möjlighet att grunda ett eget hem i Enåker/, så anar man här ett sammanhang. Vigseln måste därför ha ståndat 1852-53 och kanske i Enåker, men detta är icke undersökt.

Faddrarna vid dop av sonen Johan Gustaf år 1853 voro: Jan Gustafsson i Jungfrubo, Kila socken och hust. Brita Olsdotter, Drängen Jan Petter Brask /inte släkt, min anm./ samt Johanna Lovisa Lundberg.

En notis ur soldaten Brasks dödsruna synes värt att återgiva: "Arbetade som vanligt torsdagen den 4/7. gick samma dag till sin son Adolf Johan Palm i Rödmosa, där han dog den 6/7 1912" Om hustruns sista dagar kan nämnas att hon vid den tiden har vistats hos dottern Emma, som var gift med Droskägare Gustavsson och bodde i Västerås. Det är således antagligt att vi här att finna hennes sista vilorum där. Men saken är något dunkel sedan man läst inledningen till bouppteckningen efter henne, den lyder:

Bouppteckning. År 1917 den 10 December förrättades bouppteckning efter förre soldaten Johan Erik Brasks änka Kristina Birgitta Brask född Kjällman i Kolkärret på Lunds ägor i Enåkers socken som afled den 26 sistlidne november och såsom Sterbhusdelegare efterlemnad:

Sonen	Johan Gustaf Enlund	i Heby
-"-	Anders Erik Enlund	Rosenlund Lund ägor
-"-	Adolf Johan Palm	Rödmosa
Dottern	Anna Maria	gift med förmannen Anders Gustaf Wickholm, Linköping
-"-	Johanna	gift med Gustaf Adolf Johansson Lund, Möklinta
-"-	Emma Kristina	gift med Gårdsägaren Johannes Gustavsson Hofdestalund, Westerås

Boet	-----	89:00
Afgående poster	--	85:00
Boets Behållning		<u>4:00</u>

Änkan säges även ha vistats hos sonen Anders Enlund, som enligt uppgift brutit och byggt Kolkärret. Men om nu detta hem är detsamma som här ovan säges vara sonens bostad med namnet Rosenlund är oklart för en person i bygden icke initierad.

Nu närmast en orientering om maken och soldaten Johan Erik Jansson Brasks härkomst. Undersökningarna har utförts av förf. hustru Astrid Kumlin född Wikholm.

B o g l ö s a s l ä k t e n

Kumla, Boglösa s:n

Skattebonden	f. 14/8	1766	i Boglösa. Fördelsman enl. husförh. l. 1824-28 Flytt. till Löth 1830.
Erik Andersson			
Hustru Ingrid Ersdotter	f. 3/4	1770	Död 4/3 1829, begr. 7/3. Död i Veckholm och der begräfen.
Dotter Anna Stina	f.	1793	Trolovad m. Erik Nilsson i Rickeby 1822 & slut samma år.
-"- Maja Brita	f. 24/5	1795	
Sonen Johan	f. 24/12	1800	evt. f. den 3/5 1800
Dotter Johanna	f.	1807	till Litslena 22/10 1822

Generationerna ytterligare bakåt i tiden icke uppföljda och återstår således att här komplettera. Erik Andersson ägde skattegårdar både i Kumla och i Kärrby och vad gäller gården i Kumla så brukades den av Erik Anderssons arvingar. "Mågen Anders Andersson och hans hustru Anna Stina Ersdotter.

Kärrby och Kumla, Boglösa s:a

Mågen
Anders Andersson f. 12/4 1795. från Alfta flyt.till Kärrby
1824 se i det föreg. om
gården i Kumla by.

Hustru
Anna Stina Erichdotter f. 1793 i Boglösa
Son Erik f. 12/11 1818
Dotter Johanna f. 2/5 1822
Son Anders Peter f. 29/6 1823 -"-
Dotter Stina Sophia f. 16/5 1825 -"-
Son Fredric f. 1/3 1828

Familjen är icke vidare uppföljd men det kan på goda grunder an-
tagas att denna familj slutligen helt övertager gården i Kumla.

Kärrby, Boglösa s:a

Bonden Johan Ersson f. 3/5 1800 kom till Litslena 1824.
Gift 6/3 1825 Död natten
mellan 28- 29/4 1866
Hustru
Anna Cajsa Olofdotter f. 17/3 1803 i Litslena. Död 23/3 1878 i
Engesta, Tortuna Västmlän.
Dotter Anna Cardina f. 2/5 1825 Död 29/8 1826
Son Jan Erik Brask f. 17/2 1830 i Bromma. kom till Irsta 1847
-"- Anders Petter f. 1/4 1834 i Boglösa. till Lillkyrka 1852
Dotter Johanna Sophia f. 27/10 1836 -"- Död 1/11 1836
Son Adolph Hjelm f. 25/5 1838 -"- Soldat Dog rätt ung.
Gift och bodde på Fleming-
gatan Sth. Tre söner.
-"- Fredrik Borg f. 30/5 1841 i Boglösa. Fast anst. vid
Pontoniärbataljonen å Marie-
berg, sen. Snickare vid Ek-
mans Snickerifabriker på
Kungsholmen.
Dotter Johanna Sophia f. 11/10 1845 Död 14/6 1862
-"- Sophia f. - -

Stockholm

Fredrik Borg f. 30/5 1841
Hustru
Sophia Albertina f. 1846 född Thorin
Son Knut f. 15/9 1877 Lever ännu 1970 se X nedan
Dotter Hilma f. 1882 Död 1962 ogift Bodde till-
sammans med systemen Ebba sey
Son Fredrik f. 1882 Överkörd av tåg c:a 10 år
Dotter Erika f. En av de äldre barnen
-"- Klara f. Död som liten
-"- Ebba f. 2/12 1889 i Stockholm på Kungsholmen.
Ogift men fick en son
-0-
Son Sture Fritiof Borg f. 3/9 1915 i Kungsh.f. Sth.
Hustru Karin Maria f. 18/2 1912 i Maria f. Sth.
Son Hans Sture f. 26/12 1913 i Norrköping
Hustru Hania Tuiski f. - -
Son Ted f. 21/6 1968 i Trosa Fam. bosatt i Trosa
Son Lennart Fritiof f. 15/2 1946 i Gustav Vasa f. Sth. Ogift
Dotter Karin Marianne f. 22/6 1948 i Enskede f. Sth.
x/ Barn: Anna Lisa g.Wenngren f.28/12 1912 ads.Arköv.l Johanneshov
y/ Son Bror Borg Ingenjör f. 28/9 1912 i Kungsh.f. Sth.bor i Älvsjö

Vissa Uppgifter om Bonden Johan/Jan/ Ersson och hans
Hustru Anna Cajsa Olofsdotter.

Hustru Anna Cajsa Olofsdotters härkomst har sökts, men vid den tiden var icke födelsedato känt varför det var omöjligt att skilja henne från andra med samma namn födda det året.

Uti Boglösa husförs. liggare 1842 kan man läsa: "Kärrbo egor --- Fördelsman Johan Ersson, utfattig, borta från förhör utan laga förfall" ---

Socknens dödbok förtäljer: "29 april 1866. Jan Ersson i Kärrby egor, 65 år 11 m. och 24 dag. upphittad död ute på marken. Dödsort: Gånsta hage. Begr. 10 maj." -- Enligt en gammal familjesägen skulle Jan Ersson på hemväg från Enköpings marknad ha somnat, varvid hästen skulle ha vält fordonet och sedan fortsatt hemåt, Johan Ersson skulle då blivit liggande vid väggkanten och frusit ihjäl. Men dödsboken förtäljer vidare: "Mannen var supig, hade på lördagsafton d. 28 april gått från Enköping. Hade ej hunnit längre än till Gånsta hage, där han upphittades död måndag morgon d 30 april. Vid anmälan om dödsfallet erhöles i vanlig ordning begrafning enligt Lands.h. Embetsskrivelse af den 3 maj"

Vidare ur dödsboken: "16 mars 1878, Anna Cajsa Olofsdotter, Enka efter Backstugumannen Jan Ersson å Kärrby egor, 75 år Död i Lungbrand. Död i Engesta af Tortuna Församling, Vesterås län. Begravnen den 23/3 1878"

Efter Jan Erssons sorgliga död och beskrivningen av hans olyckliga levnad är det en lättnad att kunna falla tillbaka på den gamla myten och skildringen att Jan Ersson icke var fader till sonen Johan Erik Brask. Dennes fader skulle ha varit dåvarande kronprins Oskar, senare med ordningsnummer 1, Carl XIV Johans son. Under makarnas tjänst hos generaladjutanten, som också ägde gods i Boglösa, skulle Anna Cajsa ha blivit befalld till kronprinsens säng, något som hörde till vanligheterna på gods och slott när höga gäster så önskade. Anna Cajsa lär enligt "borgarfruarna" i Stockholm ha varit "gruvligt" vacker. -- Denna sak ansågs ytterst skamlig för familjen, och de gamla ville ogärna tala därom. "Det är ju skamligt" ansåg de, att ha varit hålldam åt en kung. Hur det nu förhåller sig med den saken, så hade ju Oskar 1 många amorösa förbindelser både som gift och ogift, ett par av dem är ju officiellt erkända. Men vad man nu i efterhand kan finna av familjen och dess vistelse på Åkeshovs slott i Bromma redovisas här nedan.

Åkeshov. Ägaren Generaladjutanten, Öfversten & Riddaren, Friherre D.H. Stierncrona. Arrendator Fabrikören Carl Edvard Bennet. ---

Anm. Stierncrona var kronprinsens adjutant och "handgångne man"

Ur husförhörslängd 1827-29 för Bromma församling och Åkeshov:

Drängen Johan Ersson	f.	3/5	1800	i Boglösa
Hustru Anna Cajsa Olofsdotter	f.	17/3	1803	i Litslena
Inflyttade från Boglösa till Bromma		6/6	1827	men enligt uppgift skulle makarna flyttat tillbaka till Boglösa år 1830.

Dopboken för Bromma församling Nr.2 förtäljer:

Jan Erik född 17 febr. döpt 19 febr. 1830

Föräldrar: Jan Ersson, dräng från Kassvik och dess hustru Anna-Cajsa Olofsdotter 27 år gammal

Vissa uppgifter om gammelfarfar Johan Gustav Enlunds syskon

Syster Anna Maria Jansdotter Brask gift, Vikholm

f. 9/8 1855 i Sala s:n.

Gift 25/10 - 1874

Maken Anders Gustaf Vikholm f. 17/8 1848 i W.Färnebo, Västm. län

Förman i Linköping.

Giftemål i Vittinge.

Äktenskapet blev mycket barnrikt 9 st. namngivna samt 4 st. utan namn. se sid. 290 i Sagåland.

Föräldrarna flyttade till Avesta från Enåker, därifrån till Folkärna, sedan till Mora och Orsa. Orsaken var järnvägsbyggen.

---o---

Broder Anders Erik / Brask / Enlund

f. 10/4 1858 i Sala landsförsamling.

Död trol. 1934 på hösten i Kolkärret, Enåker

Han levde ogift och det vill synas som om det är hos honom som modern bodde under sin ålders dagar eftersom hennes efterlämnade bohag enligt arvs-kifteshandlingen nämnes befinnas i Kolkärret. Han byggde och odlade upp denna gård. Systersonen Herman Johansson f. 18/9 1888 brukade under hans ålderdom gården och hade blivit den men intet testamente var skrivet.

---o---

Broder Adolf Johan / Brask / Palm

f. 3/7 1860 i Enåker. Död i Örebro

Lantbrukare, ägde Rödmosa. V.D. för Spannmål & Foder i Sala.

1. Maken Anna Persdotter f. 1854 i Ekedal. Död 1922.

2. -"- Elsa Lööf f. 31/7 1897 från Blekinge. Anst. vid Hallenbergs Blomsterhandel, Sala. Ägde blomsterhandel i Örebro som gift.

Barn i 1:a Äktenskapet

Dotter Elisabet

f. 1891.

Barn i 2:dra Äktenskapet

Son Sven Adolf

f. 17/11 1932 i Örebro

Ann.

Svärsonen Konrad Olsson köpte Rödmosa av Svärfadern.

Syster Johanna Brask f. 1/10 1862 i Enåker.

Hon gifte sig med Gustaf Adolf Johansson f. 22/6 1857 och som brukade föräldrahemmet i Lund, i Möklinta socken. Makarna var kusiner.

Syster Emma Christina Brask f. 13/11 1866 i Enåker.

Hon gifte sig med kusinen Johannes Gustafsson, son till Lars Gustaf Gustafsson som var skomakare.

---o---

Det har sagts att soldaten Jan Erik Brasks fader "körde iväg" sonen från hemmet då han var mycket ung och då fadern omsider fått reda på det "rätta förhållande". Men enligt husförhörslängden är han borta från hemmet i Boglösa år 1845, alltså vid den tiden 15 år gammal --- icke 8-9 årsåldern som sagts. Åldern omkring 15 år är inte på något sätt sensationellt utan kan nog anses något sent om föräldrahemmet är fattigt. Hans yngre broder Anders var kvar hemma tills han var 18 år. Orsaken kan ju ha varit faderns dåliga ekonomi att sönerna över huvud taget lämnade hemmet och vilket kan utläsas i det föregående. Denne lär ju ha förstört sin egendom, han söp och skötte inte gården, Kumlaby, kvar i slakten genom Jan Erssons syster och svåger, men denna släktgrens vidare utveckling är inte utred.

En anm. Kassviks torp ligger på Åkershovs ägor.

Soldaten Johan Erik Brask första barn & dennes efterkommande

Sonen Johan Gustaf Enlund f. 19/11 1853. i Sala landsförsamling
 Gift i Juli 1881 och
 Död den 30/3 1945

1. Hustrun Karolina f. Pettersson
 f. 30/5 1854. i Talltorpet V.Lövsta s:a
 Död den 14/2 1924

2. -"- Kristina Amalia f. Malmkvist
 f. 24/6 1866 i Sala Gifte sig med vår
 gammelfarfar 7/4 1928
 Död 31/1 1935

----oOo----

Son Gustaf Theodor Enlund f. 25/6 1882 i V.Lövsta förs. Gift den
 11/4 1909 Död 13/11 1978

Hus. Rut Karolina f. Larsson
 f. 27/9 1885 i Adolf Fredriks förs. i
 Stockholm Död 22/2 1969

----oOo----

Son Gustav Sigfrid Sigge f. 13/5 1910 i Solna förs. Gift den
 20/10 1935

Hus. Lisa Vilhelmina f. Enbom
 f. 19/10 1912 i Hörnsjö, Nordmalings förs.
 Västerbottens län.

----oOo----

Son Olof Teodor Olle f. 10/7 1911 i Solna förs. Gift den
 16/11 1935 Död 26/11 1986

Hus. Astrid Ingeborg f. Persson
 f. 25/1 1912 i Kiruna förs. Norrb. län

----oOo----

Dr. Ruth Ingrid /Persson/ f. 21/2 1913 i Solna förs. Gift den
 26/12 1945 Död 19/4 1987

Make Harry Erik Persson f. 29/9 1917 i Engelbrekt förs. Sthlm.

----oOo----

Dr. Ester Dagny Karolina / Åström/
 f. 2/11 1915 i Solna förs. Gift den
 31/7 1938 Död 2/3 1988

Make Birger Åström f. 18/3 1913 i Solna förs.

----oOo----

Son Lars Erik Lasse f. 22/6 1922 i Solna förs. Gift den
 14/3 1959

Hus. Britta Margareta f. Söderholm
 f. 25/9 1936 i Bromma förs. Sthlm.
 Död 31/5 1987

----oOo----

Son Per Emil f. 27/8 1924 i Solna förs. Gift den
 13/5 1950

Hus. Ulla Kristina Teresia f. Dahlner
 f. 27/4 1925 i Silverdal Solna för.

----oOo----

Theodor Enlunds Bröder med Hustrur och deras barn.
 Se nästa sida

Theodor Enlunds Bröder med Hustrur och deras barn

	<u>Johan</u> Albin Enlund	f. 21/5	1884	i V.Lövsta förs. Gift den 7/7 1912 Död 21/12 1977
Hus.	<u>Jenny</u> Karolina f. Fallberg	f. 3/10	1884	i Sunne förs. Jämtlands län
Dr.	<u>Märta</u> Hildegard	f. 20/9	1913	
Dr.	<u>Ella</u> Karolina	f. 19/5	1915	
Son	<u>Olof</u> Johannes	f. 29/7	1917	
	Emil <u>Mattias</u> Enlund	f. 24/2	1887	i V.Lövsta förs. Gift den 11/3 1916. Död 10/4 1945
Hus.	<u>Selma</u> Amalia f. Andersson	f. 24/4	1886	i Nordsjö i Värmland Död 15/4 1967
Dr.	Mattis <u>Ingeborg</u>	f. 19/5	1916	
Dr.	<u>Elly</u> Karolina	f. 16/4	1918	
Dr.	<u>Elsa</u> Karolina	f. 16/4	1918	Tvillingar
	<u>Axel</u> Emanuel Enlund	f. 19/11	1894	i V.Vövsta förs. Gift den 12/7 1922 Död 16/11 1981
Hus.	<u>Signhild</u> Edit Maria f. Vallin	f. 21/3	1896	av värmländska föräldrar Död 27/1 1983
Son	<u>Lennart</u> Ingvar Oliver	f. 7/8	1924	
Son	<u>Birger</u> Sandfrid Ingermar	f. 7/6	1929	

Några ord om Johan Gustaf Enlund "Gammelfarfar"

När det gäller vår gammelfarfar är det svårt att skriva något om en så fåordig man, som han var. Men något kom det fram ibland, som bland annat om hans barn och ungdomstid. Han berättade att han fick slita mycket ont som barn, var med i skogen och körde timmer, /pojken kan ju alltid hålla i tömmarna/ Tjänade som dräng hos snåla bönder, på den tiden var ju så att en dräng nästan var livegen, bostaden var det sämsta tänkbara. Djuren i ladugård och stall hade många gånger bättre, det var ofta som gammelfarfar gick ut i stallet och lade sig hos hästarna där var varmare än i drängkammaren.

En bättre tillvaro blev det när han började som stallman och kusk hos Frebelius som drev Heby gästgiveri, där han blev kvar i många år. Vår Pappa har berättat att han som 7-8 åring fick sitta upp på kuskbocken och köra långa resor då även nattetid ibland och hur rädd han var. Av Pappas ålder här tror jag mig förstå att de även hade sin bostad på gästgiveriet vid denna tid. Det var nog ungefär vid denna tid omkring 1890 talet som hemmet på Tallåsen började iordningställas. Tomtmarken på Tallåsen hyrde gammelfarfar för 50 kr. per år, men inköptes omkring år 1938 för 2000 kr. enligt vad jag tror mig minnas.

Vilket år som gammelfarfar började arbeta som eldare vid Olsson & Rosenlunds tegelbruk här i Heby är mig ej bekant, men det måste vara i början av sekelskiftet, där han blev kvar till sin pensionering i 70 års åldern. Han erhöll då en liten pension 360 kr. per år, som han aldrig tog ut för egen räkning, utan donerade den till Väster Lövsta Missionsförsamling att delas ut till några behövande vid julen.

Här vill jag också berätta litet om det Heby som jag minnes det från min barndom, först lite om gården som var belägen på Tallåsen även kallad Tallbacken. Stugan var på ett rum och kök, samt ett kallutrymme som förråd och skafferier. Det fanns dessutom en Vävstuga som även fick fungera som Gäststuga, jag kan ännu minnas vad jag tyckte det luktade gott där. Vidare var det på gården en ladugård av mindre format, här var plats för en julgris samt några höns med kycklingar s:a 100 st. Äggen som värpts såldes nog inom Heby, men det hände att Farmor for till Sala för att sälja äggen. På tomten odlades div. grönsaker och potatis för husbehov. Ser nu att jag glömt en mycket viktig byggnad på gården, det är jordkällaren, som var lagom sval sommar som vinter, nog så bra och viktigt då det inte fanns varken kylskåp eller frysboxar på den tiden.

För sentida vill jag också berätta en del annat som kan vara av intresse. Gammelfarfar var rätt egen på många sätt och vis, men ändå mycket glad när barnbanen kom på besök. Så bland annat hade han gjort i ordning en del aktiviteter utanför tomten i Tallbacken. Där var gungbräda, trapets, slänggunga, m m allt för att vi barn skulle trivas. En teknisk finurlighet, gungbrädorna var till och med utrustade med en ställbar motvikt, så att även en ensam skulle kunna använda brädan.

Att få fara till Farmor och Farfar i Heby var för oss något av ett äventyr, jag skall här berätta ett minne från en av dessa resor. Man måste beundra våra föräldrar som vågade skicka två små pojkar nästan som resgoods emellan Stockholm och Heby med en adresslapp i ett snöre kring halsen.

Då var jag nog fyllda 7 år och Olle knappt 6 år, Mamma for med oss till Sthlm. Centralstation för att sätta oss på tåget mot Heby. Väl uppe på tåget, frågade en farbror om han skulle åka om Heby och om han ville se till att pojkarna kommer av tåget där, så möter deras farfar dem. Vi kom av på rätt station, så stod vi där på perrongen och väntade och väntade men någon farfar syntes inte till. Efter en stund kom Stinsen ut till oss, "om jag inte ser fel? så är ni Enlunds pojkar" ja farfar skulle möta oss här. Jag skall hjälpa er över spåren till panncentralen och eder farfar. Han blev snopen när han fick syn på oss, "Hu" kommer ni, något brev om vår ankomst hade ej kommit fram. Efter att vi pratat en stund följer farfar oss ut på vägen, här ordnar han så att vi fick åka med en bonde upp till Tallbacken, där farmor tog emot oss med en öppen famn. Olle märker efter en stund att han tappat sin portmonä med 5 kr, mycket pengar på den tiden. En lång tid efteråt säkert ett par år, kom bonden ner till farfar med portmonän som han hade hittat när han städade trillan som vi hade åkt i, tala om ärlighet"

Det finns så mycket att berätta om, som nu så här långt efteråt verkar lite barnsligt, men då var det en spännande upplevelse.

Som att få följa med farbror Axel, en mörk Augustikväll på ett kräftfiske i Orsundaån, å mycket kräftor fick vi också.

En kväll fick jag följa med Farmor och Farfar till Folkparken, en Svensk soldat som varit ute som frivillig under första världskriget, berättade om sina äventyr och om alla de vidrigheter som kunde förekomma, i trånga leriga skyttegravar där hygien och omänskligheten trotsade all beskrivning.

Nu över till trevligare minnen igen. Farmor hade en linodling ett stycke hemifrån, jag hade som barn tillfälle att vara med på linskörd och beredning av linet. "Linodlingen var ett måste för alla större och mindre gårdar förr i tiden det ingick liksom i försörjningen!"

Tänk vad man minnes mycket då man sitter så här och drömmer om hur det var en gång, som till exempel, de svarta och röda vinbären som växte bakom stugan, jag kan känna smaken just nu, i min mun när jag tänker på dem.

Några ord om Karolina Enlund f. Pettersson "Gammelfarmor"

Farmor jag kallar henne så, Gifte sig med Farfar i Juli 1881. O, vad jag tyckte våran Farmor var vacker, i sitt slätkammade hår med mittbena, "ja som jag föreställde mig en Indiankvinna såg ut" Ytterligare ett blad ur mitt minnesalbum, av Farmor var hennes sång. Det var ofta sång och musik när släkt och vänner träffades på kyrkkaffe efter Högmässan, då ofta hos Maja och Bernhard som bodde i en fastighet mitt emot järnhandeln, de sånger som sjungos var nog mest de gamla väckelse och läsarsångerna. t.ex. "O hur saligt att få vandra, Jag är främling jag är en pilgrim. samt Sara Adams, Närmare Gud till dig" med flera.

Det har för mig berättas att Farmor träffade, 22 år äldre Lina Sandell och att de sjungo tillsammans, Linas psalmer och sånger. Detta kanske inte är så underligt efter som både Farmor och Farfar tillhörde Västerlövsta Missionsförsamling, som förmodligen då och då gästades av författarrinnan Lina Sandell.

Ett P.S. från föregående, beträffande Farmors sång och musikaliska begåvning, skulle jag tro att det är den som gott i arv genom generationer till barn, barnbarn och barnbarnsbarn.

Farmor avled lycklig i tron på sin frälsare den 14/2 - 1924 på Sala lasarett. Farfar fick bud att slutet var nära, han reste då till Sala, kom fram i tid för att mötas av sång från Farmor, läkare och sköterskor stod i dörren lyssnande med tårar i ögonen. När sången tystnat gick Farfar in för att säga ett sista farväl och tacka för ett 43 årigt äktenskap. Farmors sista ord var, tack Gustav för allt Du gjort för mig. Jag lämnar nu mitt liv i Guds hand.

Gammelfarfar gifte om sig på gamla dar med Ameli vi kallade henne så/hennes dopnamn var Amalia/ Farfars bekantskap med Ameli går tillbaka till 1880 talet då dom båda tjänade på Gästgiveriet i Heby. Vi sade att det var en gammal ungdomskärlek ja vem vet. Det var en prydlig och vacker kvinna tyckte vi allmänt. Det började med att hon gick upp Tallbacken, eldade och lagade lite mat tills Farfar skulle komma hem från arbetet, hon tyckte synd om honom. Så en dag sade Farfar, är det inte lika bra att vi gifter oss så slipper Du gå emellan ditt och mitt, och så blev det den 7/2 1928. Det är en bra människa sa Farfar, "å inte är hon barfota heller!" Men något arv efter Ameli blev det intet, allt var borttestamenterat. Så det mesta gick till behövande som fick extra ekonomisk hjälp i sin bekymmersamma tillvaro. Det var vist dessutom även något syskonbarn som fick en del av arvet. Bland mycket annat en summa på 1000:-kr. till Väster Lövsta Missionsförsamling, som att tack för ett par skor som hon fick, när hon kom nästan bartota till söndagsskolan en kylig vinterdag. "Beundransvärt"

När Gammelfarfar blev änkeman för andra gången och hade svårt att klara sig, då kom tant Wikander / jag tror hon var släkt på vår farmors sida??/till hans hjälp, med eldning och matlagning, så en dag orkade hon inte längre, även hon var ju gammal.

Efter en del övertalning från sina barn, gick farfar med på att lämna stugan i Heby och flytta till sonen Theodor i Sundbyberg "omkring 1938". Här fick han ett eget rum och bodde här intill sin död i mars 1945 nu 92 år gammal. Innan han dog ville han se sina pojkar, alla fyra kom till hans dödsbädd, så han fick säga adjö till dem alla. Därefter insomnade han till den eviga vilan.

Innan flyttningen till Sundbyberg ordnade Farfar sitt testamente, så att huset och tomten tillföll Heby kommun, att användas som bostad för någon handikappad hantverkare, en skomakare bebodde stugan några år. De övriga tillhörigheterna och pengarna delades ut till de som så behövde, mina pojkar har så dom klarar sig ändå, dessa slantar förutan, lika väl blev det fyra tusen för pojkarna att dela på, en tusenlapp på dem var alltså.

Beträffande tomten på Tallbacken är allt helt förändrat nu, Heby vattenverk har nu sin pumpstation där stugan en gång stod.

Så ett människoöde; Hon kallades Grop Anna en liten fattig gumma som bodde väldigt dåligt i en ynkelig liten stuga i grusgropen. Farmor sände mig dit ibland med lite mat och några ägg. De som var fattiga på den tiden, var fattiga i ordets rätta bemärkelse, någon socialhjälp fanns inte och när nöden var som störst var det endast fattigvården, men det var ett svårt steg att ta. Så många frös och svält sig till döds hellre än de bad om hjälp. "De hade en stolthet!" Trots sin svåra fattigdom.

Nu skall jag försöka sammanfatta lite om pappa Theodor och om mamma Rut.

Pappa var född och uppväxt i Heby. Själv sade han att skolgången blev det dåde si och så med, då han som många andra barn vid den tiden tidigt fick hjälpa till med försörjningen. För pappas del var det då först och främst vissa sysslor i gästgiveriets stall, där hans far var stallförman. Vad kan en åtta tioåring göra? jo han duger till att rykta samt mocka efter hästarna i spiltorna, samt att sitta upp på kuskbocken och köra gästgivargårdens gäster. Här kan det passa bra att berätta en av pappas många historier från sin barndom. En dag sade hans Far, när du kommer från skolan i dag får du ta en skjuts åt Sala med en resande. Men pappa det kan jag inte, när jag skall köra hem är det så mörkt att jag inte hittar vägen, bekymra dig inte om det min pojke, hästen känner vägen och hittar hem. Det gjorde han också, men o vad jag var rädd. Så berättade pappa vidare om en oförklarlig händelse som inträffade på vägen hem mot Heby. Hästen hade gått i skritt och lätt trav, då han helt plötsligt tvärstannade och till synes utan anledning, jag gör allt för få Dovert / Hästens namn / att fortsätta, men utan resultat. Går då ned från kuskbocken och finner då att Dovert är genomblöt av svett, verkar rädd och nervös utan synlig orsak. Nu hör jag genom mörkret plötsligt ljudet av något som påminner om en flock skenande hästar, som närmar sig i hög fart och förbi oss där vi stod som förstenade. När ljudet tystnat och allt var över fortsatte Dovert hemåt i sin vanliga lunk. Vad hade jag varit med om? Jag vågade inte tala om det som inträffat, ingen skulle tro på mig, men jag var vid fullt medvetande och vaken, jag stod ju vid hästen under hela tiden när detta hände. Efter någon dag tog jag mod till mig och berättade hela händelsen, mina föräldrar förstod mig.

Här har jag nu förklaringen sade min far att Dovert verkade så underlig, han var sig inte riktigt lik, och så svettig brukar han aldrig vara, att något hänt förstod han.

Hoppas att ovanstående berättelse av och om pappa är någorlunda rätt återgivet, / jag har gjort mitt bästa. /

Liksom sin far fick också pappa som barn vara med i timmerskogen, ett hårt och slitsamt arbete för en barnunge, men det var roligt ibland i synnerhet när han sittande på timmerlasset kunde köra ifrån de äldre kuskarna. Vid 18 - 20 års ålder lämnar hans så barn- domshemmet för att ut och slita ont som bonddräng samt ibland som smedläring ett tungt och slitsamt jobb. Tiden gick och år 1903 då var det tid för värnpliktstjänstgöring i Uppsala vad skulle det vara om inte vid ett hästregemente, hästen var ju något av hans liv från tidiga barndomsår.

Efter slutad militärtjänst i Uppsala, och ett besök i Heby hos föräldrarna kom beslutet att ta sig till Stockholm, att söka lyckan. Vägen till den stora staden gick i etapper, arbetade på gårdar för mat och logi någon dag eller två, för att sedan vandra vidare till nästa lämpliga gård, efter ytterligare några gårdar och dagar var han så framme vid det hägrande målet.

Väl framme i Stockholm började nya provningar, "en bostad och ett arbete" På kungsholmen drev pappa gata upp och gata ned, för att om möjligt finna någon bostad samt något arbete som kunde passa honom. Pappa hade hört att det var gott om småindustrier just här på kungsholmen, så det skulle nog lyckas med arbete, men först nu en bostad. Men pengar till mat och husrum var det dåligt med.

Hur pappa lyckades med både bostad och arbete, får vi läsa om på nästa sida.

Det fanns gott om rum att hyra, även så kallade inackorderingsrum, vilket innebar att den som hyrde även förutom rummet också hade del i mathållningen, det senare alltenativet hade ju varit det bästa. Men ingen var villig att hyra ut, utan en månadshyra i förskott. Så till sist var det en gammal gumma som förstod hur svårt han hade det. Ni får uppskov med betalningen tills ni får ett arbete och avlöning. Jag tycker att ni ser så snäll ut så var så välkommen till mej.

Redan nästa dag hade det ordnat sig med arbete på en karosseri-verkstad där fick han börja bara efter någon dag. Men hur länge pappa stannade här vet jag ej, men det var nog rätt länge. C:a 3 år. Nästa arbetsplats blev Hagalunds bryggerier, en man vid namn Johansson var dess ägare, han var ifrån Heby så pappa var bekant med honom sedan tidigare. Tiden var nu omkring 1906 -1907 nu fick pappa som han sade till oss barn, ett drömjobb att få prata med folk och dessutom köra häst så mycket han ville. nog var det ett hårt arbete många gånger med tunga svagdrickskaggar som kunde väga över 100 kg. ibland.

Svagdricka och religion var två orsaker, till att mamma och pappa råkades, för det första. Pappa levererade svagdricka till Perssons affär i Hagalund där mamma ofta stod bakom disken som expedit och för det andra. Missionshuset Solgatan 11 i Hagalund där båda två hade sin gemenskap, genom samma Gudstro.

Över till det mera profana igen, AB. Separator på kungsholmen var i behov av arbetskraft, Pappa var inte sen att fatta chansen till ett nytt arbete tiden var nu omkring 1911. Utkörarejobbet började bli mer och mer osäkert många bryggerier gick på sparlåga. Pappa var nu gift sedan 1909 så han vågade inte chansa på att stanna på bryggeriet.

Äktenskapet blev en kärlek som varade livet ut, ett gott resultat till synes, fyra pojkar och två flickor, läs pappas dikt till vår mamma på hennes födelsedag.

Vad som för övrigt hände var att mamma efter många år bakom disk, i Karl Perssons affär, ville starta en egen liten affär och det blev en liten rörelse Stockholmsvägen 10, som rätt snart byttes ut mot en större butik Stockholmsvägen 6 med både specerier och en köttavdelning. Men oturligt nog, utbröt första världskriget bara något år efter det affären var nystartad och det medförde stora svårigheter, i form av stor varubrist med ransonering som följd. Man kan säga att skottet i Sarajevo den 28 juni 1914 var startskottet till en ransoneringsperiod som varade till långt efter fredsslutet den 4 nov. 1918. Det var en mycket svår tid för många med knappa matransoner, samt med familjeförsörjaren innkallad till militärtjänst, penningbidrag till familjen var så gott som obefintligt. Mamma tyckte synd om många med stor barnskara, som var utan pengar de fick handla på kredit, krediter som aldrig blev betalda. Pappa var inkallad till militärtjänst vid ett par omgångar, dels vid Rosersberg samt också vid Finsta.

Under sin beredskapstid då framför allt vid Rosersberg skaffade sig pappa bekantskap med potatisodlare som han hade nytta av när kriget en gång tog slut. En bonde jag minnes han kom med flakvagn och parhästar, till oss några dagar innan det var lovligt att sälja potatis, på flakvagnen var nog flera ton potatis som vi lämpade ned i vår källare. När äntligen dagen kom att det var fritt fram att sälja potatis, var Enlunds vid Haga Norra ende affär som hade potatis. Hela lagret såldes slut på några timmar, det var en lång kö, från Haga Norra till järnvägsbron vid Hagalund.

Nu lämnar vi äktenskapet, affären vid Haga Norra och beredskaps-tiden för att övergå till Pappas arbeten, ett tag igen.

En yngre bror till Pappa, "Mattias" arbetade som svarvare vid Sthlm. Spårvägars verkstäder Råsunda, eller Sundbybergsgränsen, som var närmaste spårväghållplats. Mattias övertalade nu Pappa att komma dit, det var ju nära och bra, så Pappa nappade på förslaget, jag tror året var 1920 eller 1921. Här blev Pappa kvar till sin pensionering 1947. Efter pensioneringen från spårvägen började han som "grågosse" vid L.M.Eriksson i Ulvsunda.

P.S. Under en kort tid något år eller så arbetade Pappa hos en Konstgjutare Bergman här i Stockholm. Denne Bergman hade en dotter vid namn Astri, vilken senare blev en känd och uppskattad Skulptris, samt även maka till Trubaduren, Skalden och Konstnären Evert Taube. Bergman själv var inte glad åt att hans egen dotter umgicks med denna Evert, "det är ju en spelevinker tyckte han.

Det finnes så mycket att berätta, vad det gäller Pappa, han tyckte om att prata om allt som hänt honom genom åren på olika arbetsplatser. Ett annat kärt ämne för honom var att tala om hur stark han varit i unga dar, än styrka som fanns kvar långt fram i åren.

Att göra affärer tyckte Pappa om, han sade ofta synd bara att man inte disponera ett erfoderligt kapital när tillfälle bjuds. "När det regnar välling har den fattige sked". Vist var det en del som flög Pappas näsa förbi, som till exempel när en fastighet med ett stort tomtområde i Västra Skogen Huvudsta såldes för ett vrakpris, men ingen ville låna ut pengar till Pappa, de ansågs vara allt för riskabelt att satsa på något som låg i Huvudsta där Max Wibom var ägare av alla vägar. Detta är bara ett av många tillfällen som ej lyckades, för Pappa, trots stora ansträngningar.

Men det var en del som lyckades också, med vänligt bistånd från någon när, eller utomstående med lån och krediter. Jag tänker då på köpet av Vegagatan 3 Sundbyberg samt villan Solvallavägen 4 i Duvbo där Mamma och Pappa fick leva och bo många år tillsammans.

Hemmet var präglad av sång och musik genom åren, i hörnrummet tre trappor upp Stockholmsvägen 6 vid Haga Norra blev något av ett sång och musikrum, dit förlades ofta Missionshusets, kör och musikövnigarna, när så balkongdörrarna slogs upp på vid gavel var det inte ovanligt att folk stannade utanför för att lyssna på sången och musiken där uppfifrån.

Efter flyttningen till Vegagatan 3 i Sundbyberg, fortsatte sången musiken även där, för dit kom ofta gamla kör och musikmedlemmar på besök för att sjunga och spela, till våra föräldrars stora glädje och förtjusning, för bland sångarna fanns det flera som en gång för länge sedan varit anställda i föräldrarnas affärsrörelse.

Pappa var själv aktiv sångare och musiker under många, många år av sitt liv inom Hagalunds och Solna missionsförsamlingar, i kören var han en av tenorstämmorna och i musikföreningen spelade han fiol, hur pass bra Pappa var som sångare och musiker, är jag ej kapabel att avgöra, men jag tror att det rör sig om medel eller något mera, han var ju trots allt helt självlärd inom både sång och musik.

Munspelet var ett instrument som Pappa behärskade så nära fulländlingen en amatör gärna kan komma, när så Pappa tog fram munspelet och tillika snatterpinnarna då var han suveränen, utan jämförelse. Tack vare Olles bandinspelning, finnes Pappas munspelsmusik för- evigt till oss barn.

Som jag påtalade på föregående sida var hemmet präglad av mycket sång och musik. Detta satte också sina spår när det gällde nyanställning av personal till affären, Pappa var då mycket angelägen om två saker. För det första att den som skulle anställas var en bra sångare och musiker, och för det andra missionsförbundare. Han var ju mån om att kören och musikföreningen, fick så bra förstärkning som möjligt, vist blev det så många gånger.

Av sången och musiken har en del gott i arv till några av de sex barnen och även till barnbarnen samt barnbarnsbarn, jag kan ej här undgå att ta fram tre av syskonen, Olle, Dagny och Per. Först då Olle som var en hängiven strängmusiker, med Fiol, Cello och Basfiol, samt dessutom gitarr på äldre dar, då även sången tillkom som ett komplement till underhållningen som han ägnade sig åt i flera år, på vårdanstalter, sjukhus och pensionärshem. Det hela började med att Olle blev sjuk, fick ej gå uppe utan blev sittande i sängen. Då kom farbror Mattias till Olle med en liten lärobok i fiolspel och en i notläsning, detta var början, mycket är att säga om fortsättningen, allt går ej att återge här, det blir för mycket men något måste det bli. Efter några veckor i sängen med fiolen, så kom en dag när Olle fick lämna sängen men då kom också farbror Mattias, men nu med en Cello som senare förblev hans huvudinstrument i många år. En kort tid spelade han i Sundbybergs Orkesterförening som celist. I stort sätt var Olle helt självlärd med undantag för några cellolektioner för cellisten Norrby. För oss förblev Du den outtröttlige Spelmannen genom åren till mångas stora glädje.

Dagny var en duktig pianist som ofta underhöll oss i hemmet med sitt pianospel, samt som ackompanjatrix till Pappa och övriga som sjung och musicerade hemma hos oss.

Så till Per den yngsta i syskonskaran, här är det först och främst flöjtinstrument av olika slag som han trakterar, till stor glädje och förnöjelse för honom själv och för oss alla andra, som får tillfälle att lyssna. Vad jag hört medverkar Du då och då även i en musikangsambel. där ute i Saltsjöbaden?

Inte tror jag att någon av de övriga syskonen, var direkt omusikaliska även om de inte trakterade något instrument, så har det alltid funnits ett stort musikintresse, bland oss andra. Ingrid och Harrys son Erik spelar Saxofon och Klarinett av mycket hög klass, om det är efter far eller mor han ärft musikaliteten vet jag ej, men spela det kan han.

Olle och Astrids son Rune spelar Basfiol, jag förmodar att han är rätt bra efter vad jag hört. Till Olles stora glädje, medans han levde var att också hans barnbarn visade musikanlag.

Nu tror jag det är dags att avsluta denna del av skriveriet med en förhoppning, att det givit Er någonting, av vad jag velat förmedla med dessa mina rader.

Några ord och minnen av mina farbröder, från min barndom.

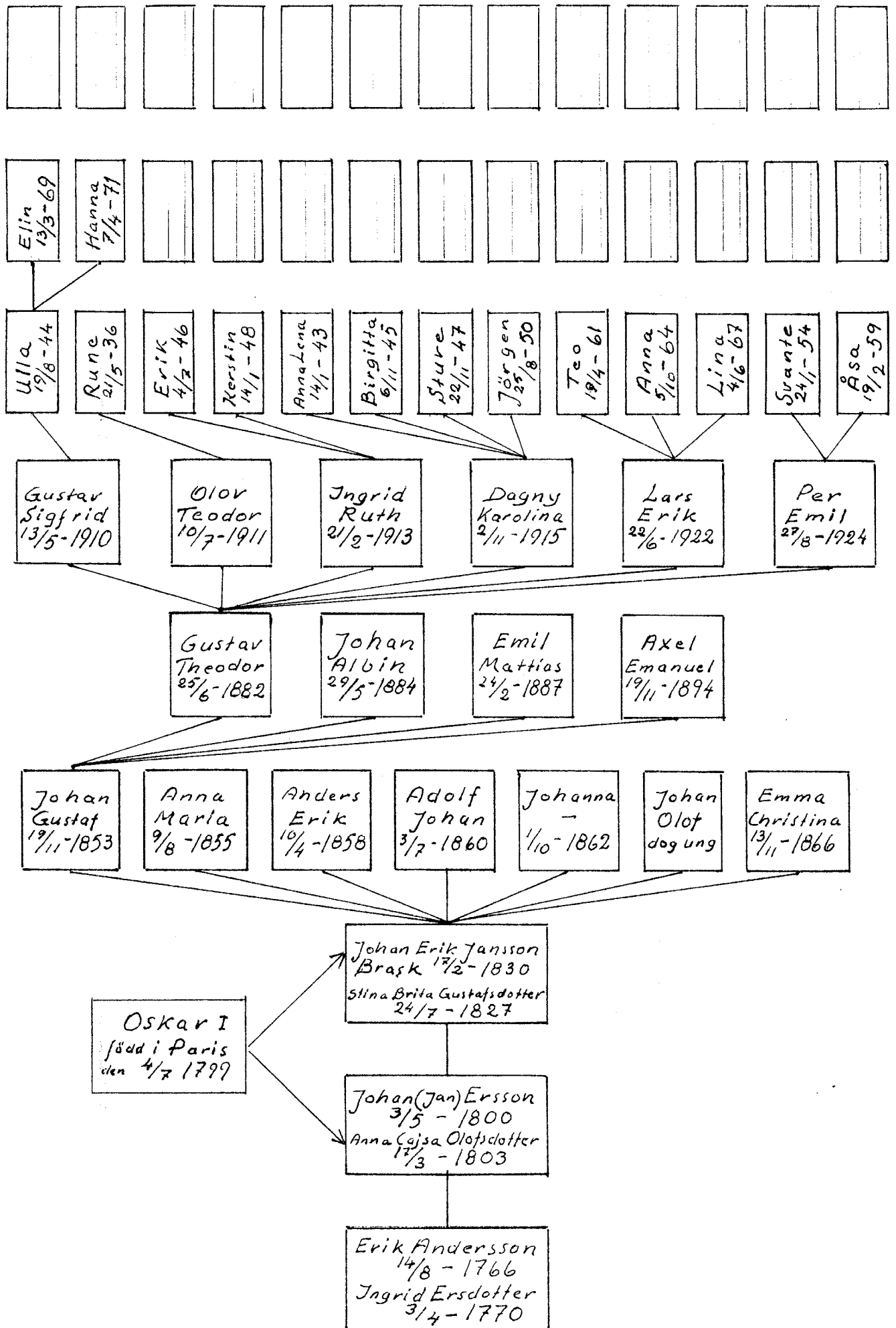
Johan den äldste av Pappas tre syskon. Större delen av sitt liv var han bosatt i Lingbo, dit han kom i unga år. Här hade han sin utkomst vid Finés snickerifabrik, där han var mycket uppskattad för sin stora yrkesskicklighet och noggrannhet i alltsom förelades honom. Han fick också resa som kontrollant för firmans arbeten, bland annat en portal och inredningsarbeten vid ett Bankpalats i Stockholm. Frälsningsarmén och dess arbete låg honom mycket varmt om hjärtat. Sommar som vinter och när tillfälle gavs åkte han cykel eller på skidor den C:a 2,5 mil långa vägen, från Lingbo till Ockelbo där Frälsningsarmén hade sina möteslokaler, mycket bra gjort med tanke på att han hade ett stelopererat knä, efter en olycka i en ramsåg. Jag vill avsluta detta, med ett personligt minne av farbror Johan från ett av besöken i Lingbo. Det var en båttur en kväll på sjön Lingan, när vi var på hemväg utbröt ett hemskt oväder, med åska,regn och hård blåst, farbror Johan som satt vid årorna stämmer upp en sång, orden jag minnes lyder som följer. Fram genom natt och mörka vågor jag styr, fram vill jag hasta nej jag får inte rasta, jag måste till hamnen innan morgonen gryr. Sången och farbror Johans lugn smittade av sig på oss barn på ett förunderligt sätt.

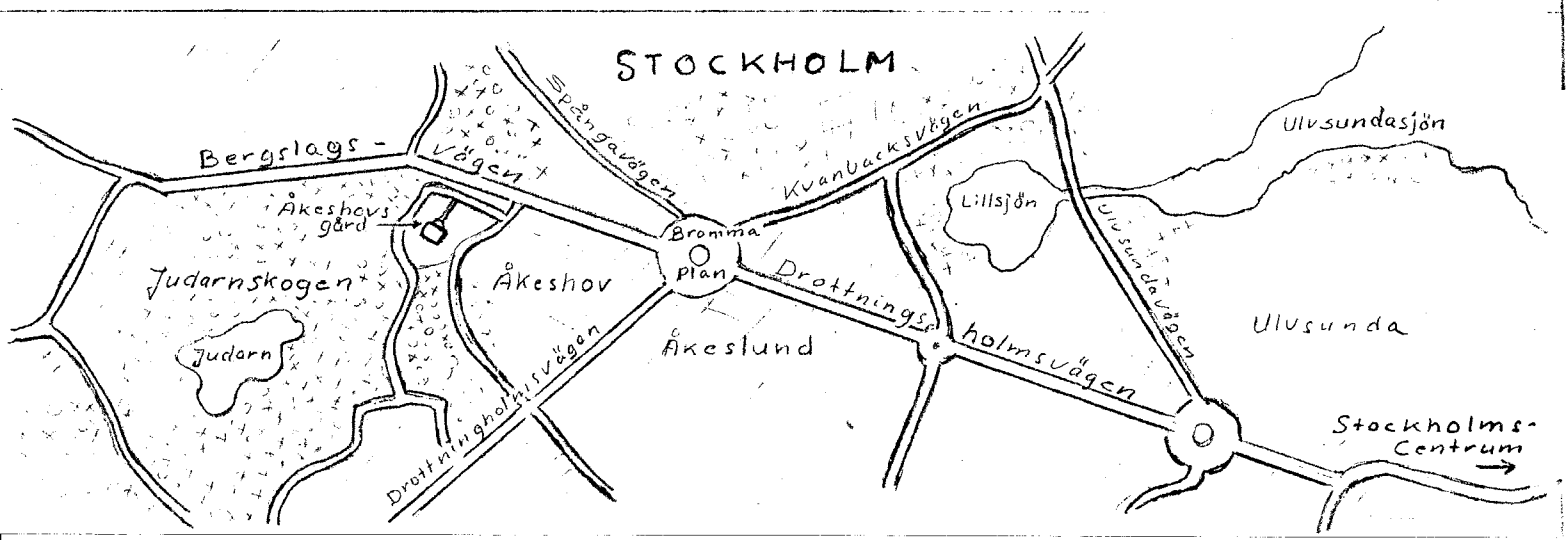
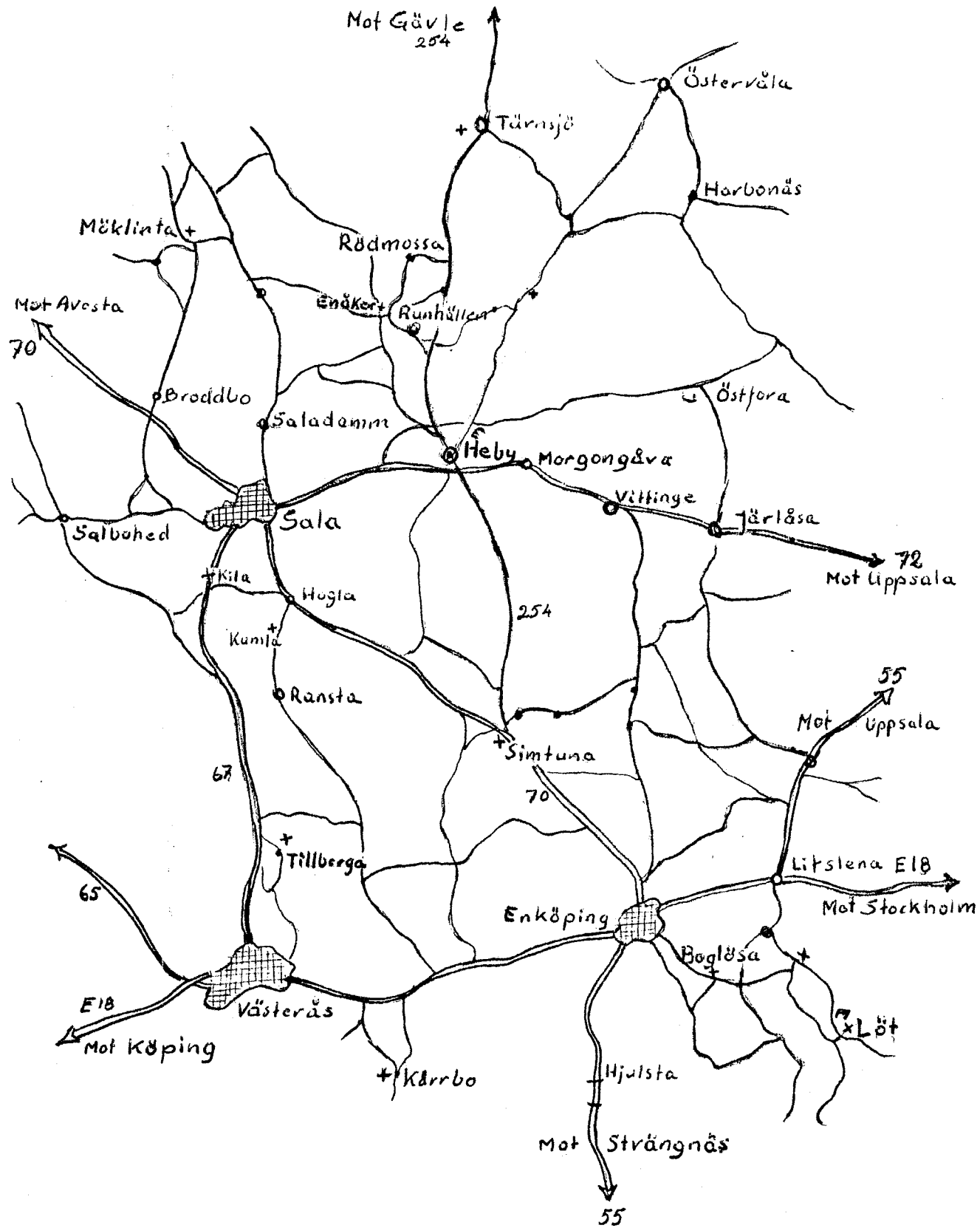
---0---

Mattias mellanbrodern. Lämnade hemmet och Heby vid rätt unga år. Stockholm och senare Solna lockade med många bra arbeten. Efter att varit anställd på olika små och stora verkstäder, blev det slutligen Stockholms Spårvägars verkstäder ute vid Sundbybergsgränsen i Solna. Först då som bänkarbetare och svarvare, för att sedan avancera upp till verkstadskontoret där han tjänstgjorde i många år intill sin pensionering. Här på kontoret kom hans vackra handstil väl till pass, då mycket av skrivarbetet utfördes för hand. Farbror Mattias gjorde också sig känd som en mycket duktig musiker, där cello och fiol var hans huvudinstrument, vilka han trakterade med stor skicklighet. Förutom musiken upptog sången hans stora intresse då i första hand arbetet inom Solna manskör där han även under vissa tider var dess ledare och dirigent. Farbror Mattias var inte lik de andra av sina bröder, utan var utåtriktad. "Han levde i tiden så att säga"

---0---

Axel yngst i syskonskaran. Började sin kontorsbana i Heby jag tror vid Olsson & Rosenlund? Men arbeten utanför hembygden var lockande med ny miljö så det blev Vansbro, några år hur länge vet jag ej. En ny tjänst som kamrerare liksom tidigare inom sågverksindustrin söktes, farbror Axel fick tjänsten, men nu var det Mora där han stannade till pensionen. Här i Mora byggde han åt sig och familjen en stor villa, som blev deras kära lekamliga hem i många år. Det andliga hemmet fanns ovan där. Efter pensioneringen hade denna arbetsnarkoman svårt att slå sig till ro, så det blev extra arbeten inom kontorsbranschen tills långt in på sin ålderns höst. Farbror Axel var en effektiv och rationell man, här exempel på detta, när han skrev brev till sina tre bröder, skrev han det oftast på maskin med två kopiepapper emellan, så alla fick samma brev. Personligt minne av farbror Axel, förutom kräftfiske i Orsundaån, när jag skulle hjälpa till att rensa och gallra i trädgårdslandet det var inte så lätt att skilja på plantor och ogräs, "för en novis" men viljan att göra mitt bästa fanns och det blev uppskattat.

Vers till Mamma på födelsedagen de 27-9 - 1939
upptecknat av pappa vid svarven samma dag.

- 1/ I vått och torrt Du varit med i 54 år och ständigt gjort vad Du förmått och ändock lite mer, ett hell för Puttan leve hon. Sej ungar är ni med, nu alla på en gång, hipp hipp, hurra, hurra.
- 2/ En kväll i Haga mörk och ljum, jag mins den som i går, då Amor med sin båge sköt ifrån de mörka snår, Ditt glada skratt Din ljusa blick Din kärlek öm och varm, Din gång var lätt och med Ditt sätt var Du ej utan charm.
- 3/ Så blev det slut vid Perssons disk och Du fick egen disk, när Du till Sumpan kom till sist, då blev det disk på disk, men som Du ser det lättar nog, för liten bliver stor och snart så blir vi två till sist, om varje liten disk.
- 4/ Och lön för mödan har Du fått, med ungar utan mått, som kärleksfullt Du vårdat har så gott som Du förstått. Tre äro gifta gott och väl med hedersfolk förstå, de andra tre vi lycka till att lika bra de få.
- 5/ Och nu till sist ett tack från mej, Din gamla ungdomsvän, jag är Dig lika trogen än. Var lugn och kom igen, som i Din glada ungdomstid. I Haga sent en kväll, när Amor sköt på oss sin pil det blev en dunderskräll.